

גמ"ר 13/07/1882 - מדינת ישראל נגד עלית תמיר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

גמ"ר 13-07-1882 מדינת ישראל נ' תמיר
תיק חיצוני: 3953/13

בפני כב' השופט אלון אופיר
מאשימה מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז הדרומ
נגד עלית תמיר ע"י עו"ד אבנر גולוב
נאשמים

גר-דין

הנאשם הורשעה על פי הודהתה בביוזע עבירה של גרים מות בראשנות.

המדובר בטרגדיה אשר התרחשה ביום 26.12.12. עת נגגה הנואמת רכב מסוג שברולט בכביש 25 מודיענה לכיוון באר-שבע.

במהלך פניה שמאליה, ואף שעכירה היא בסמוך לتمرור עצור שהיה בכיוון נסיעתה, לא נתנה היא זכות קדימה לרכב אחר אשר לו הייתה נתונה זכות הקדימה במקומ.

לאחר שחשמה את נתיב נסיעת הרכב המערבי (נוהג ע"י מר גmil ابو עראר), התרחשה תאונה במהלךתה מצא את מותו עmons תמיר ז"ל (בעלה של הנואמת) וכן של הנהג המערבי הגב' נעימה ابو עראר ז"ל אשר ישבה כנוסעת הרכב המערבי.

הנאשם עצמה נחלה בתאונת חבלות של ממש, כך גם נסע נסען ברכב השברולט נחבל חבלות של ממש. בנוסף, נחבלו חבלות גוף נסעים נוספים ברכב המערבי.

בהתאם לעובדות כתוב האישום עמד לרשות הנואמת שדה ראייה של 168 מטר לכיוון ממנה הגיע הרכב המערבי, ובכל זאת לא ניתן לרכב זה זכות הקדימה אשר הגיע לו מכוח החוק.

הנאשם לקחה ביום 6.11.13 אחריות מלאה ביחס לעובדות כתוב האישום אשר לא עבר כל תיקון.

באוטו היום, הגיעו הצדדים בית המשפט הסדר טיעון כתוב אשר נשען על נסיבותה המייחדות של הנואמת ושל תוצאות התאונת, כפי שיורחב בעניין זה בהמשך גזר דין.

עמוד 1

לביקשת הצדדים הנואמת לקבלת תסקירות של שירות המבחן למבוגרים.

ביום 3.3.14 הגיע השירות המבחן למבוגרים תסקיר מקיף ביחס לנואמת.

تفسקירות זה הוקן לאחר שירות המבחן פגש את הנואמת עצמה, את בתה וכן את מר עדל ابو עראר, בנה של המנוחה בפרשה עצובה זו.

קריאה הتفسקירות רק חיזקה והעכימה בעניין את האסון אשר פקד את שתי המשפחות המעורבות באירוע זה.

משפחה ابو עראר איבדה ברגע אחד את בת משפחתם שהייתה אם וסבתא אהובה לנכדים.

משפחה הנואמת והנאמת עצמה איבדה ברגע אחד את בעלה מזוה 57 שנים וניכר בתסקיר השבר הגדול בשתי המשפחות כתוצאה מתאונת זו.

שירות המבחן הסביר כי הנואמת כוות קיומם בת 77, סיעודית ואניינה יכולה לתקן תפוקוד בסיסי ללא עזרה חיצונית.

התסקיר מתראר את ההלם הנפשי בו שרויה הנואמת לאחר האובדן שגרמה בנהיגתה ועד כמה מצבה הגוף והנפשי מוגבל עד חסור יכולת לבצע אף של"ז.

התסקיר מתראר גם את תחושת האובדן הקשה של משפחת ابو עראר, ואת השבר הקשה שם.

ב"כ המדינה אשר הבין את הנسبות הייחודיות והחריגות בפרשה זו, הסכים באופן חריג לצאת מרף העונישה הנוגג ביחס לجرائم מוות ברשלנות כאשר רף הרשלנות אינם נמוך ואניינו מעיד על רשלנות קלה.

צודק ב"כ המדינה בטיעוני כי רשלנותו דוגמת רשלנות הנואמת מחייבת על פי רוב עונישה הכוללת מסר לתקופה אשר נעה בין שנה לשנתיים מססר.

יחד עם זאת, גילתה של הנואמת, מצבה הגוף והנפשי הירוד, נכוונה הפיזית והרגשית על רקע אובדן בעלה ובן זוגה במהלך אותה התאונת, כל אלה הובילו להסדר הטיעון אשר הוציא בכתוב לבית המשפט.

בנה של המנוחה בתאונת, ע"ד מכובד המופיע מדי פעמי לאולם זה בפני, הסביר ברגישות את הכאב שחוווה הוא ומשפחהו כתוצאה מהאובדן.

על אף טענות שהועלו מצדיו ביחס ליחס תקשורת עם הפרקליטות הנוגע למועד הדיון בפני, נחה דעתך כי משפחת המנוחה שותפה בתהילך ובتفسקירות מול שירות המבחן, ובמציאות נפש לא באה בפני בית המשפט בכל טענה הדורשת החרמה בעונישה כלפי הנואמת.

משפחה המנוחה אף יותר על כל פיצוי אפשרי ורק ביקש להביע עמדתה בפני תוך העברת עמדה לשירות המבחן לפיה רואו כי הנואמת לא תנагג יותר וכי יעשה "בדיקה בית" של הרשות אשר למתן אפשרות נהגה לקשיים במצבה

של הנאשמה.

אכן, נshaw מבנתי כיצד נ hut בגילה ובמצבה הגוף של הנאשמת (אשר סבלה מהסתידות בעמוד השדרה) המשיכה בגין 77 להחזיק ברישון נהיגה כאשר מנתוני התסוקיר עולה כי תקופת אורך עוד לפני התאונת, חלה התדרדרות במצבה הבריאותי.

הנאשמת עברה בעצמה אסון נוסף עת איבדה בשנת 2000 בתאונת קטלנית אחרת את בנה, אסון אשר יצר שבר עמוק ונוסף בחיה.

צירוף מצבה הנפשי עם מצבה הגוף על רקע גילה, חייב בעיני "הדלקת נורה אדומה" ברשות הרישוי ונראה כי המנגנונים הקבועים בחוק לא איתרו צורך לבחון את שאלת חידוש רישיונה בזמן.
לו מנגנון זה היה פועל בצורה נכון, יותר מסביר כי האסון ההפוך בפרשה זו היה נמנע.

אני סבור כי הלקח המרכזי מפרשה זו צריכה להיות בוחינה מחודשת של משרד התחבורה את מנגנון אישור הכספיות לנוהגים אשר עברו גיל 65 (גיל הפנסיה לנשים וסמן לגיל הפנסיה לגברים).

ראוי כי רשות הרישוי תמצא דרך נאותה לבחון כל נוגע המגע לגיל פנסיה באופן אשר לא יאפשר למי שכשירותו לנוהג מוטלת בספק להמשיך ולהחזז בהגהה.

ברור לחלוטין כי מדובר בתהליך רגיש, אך לאור התוצאות המחרידות בפרשה זו, נראה כי המנגנון הקיים אינו מהוות "מסנטה" מספקה המניבה תוצאות סבירות יש לבחון בכבוד ראש מנגנון יעיל וחדש.

הסדר הטיעון אותו הציגו הצדדים בפניו, לקח בחשבון את הצורך להרחק את הנאשמת מכל יכולות נהיגה וזאת לצמיותה.

המדובר בעיני בהחלטה נכון של הצדדים אשר תרחיק את הנאשמת מכל יכולות עתידית לגרום נזק נוסף במהלך נהיגה.

רצון הצדדים לכלול חלק מרכיבי הענישה גם רכיב של של"ז, הבהיר ככלתי אפשרי מבחינת שירות המבחן, ואני מוצא את הסברו ונימוקיו של השירות מספקים.

אדגש עוד כי בחינת ההסדר המוצע באה גם על רקע ותק נהיגת הנאשמת משנת 1970 והעובדת כי אין לחובתה עבר תעבורתי מכבד (עבירות קנס אחת בעשר השנים האחרונות) זאת יחד עם לקיחת האחריות המלאה מצדיה ואובדן האישី בתאונת.

אני מוצא את ההסדר המוצע הכלול פסילה לצמיות, ומאשר מותנה רכיבי ענישה הולםים בפרשה זו.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ב"כ המדינה סבר כי כדי לאזן את הוצאה רכיב השל"ז מן ההסדר ראוי לגזר פיצוי למשפחה המנוחה, אך כאמור בנה של המנוחה הודיע כי המשפחה אינה מעוניינת בפיצוי.

ב"כ המדינה סבר כי קנס יהיה עונש הולם כתחליף לפיצוי, אך ב"כ הנאשمة הסביר את מצבה הכלכלית של הנאשمة החיה מקדצת זיקנה, ולכן הגעתו למסקנה כי חתימה על התcheinות כספית תהווה עינויה הולמת בגין רכיב עונשה זה המצויה בחלוקת בין הצדדים.

אני מוצא את הסדר הטיעון המוצע הולם בנסיבות העניין ומחייב לקובלו (למעט רכיב השל"ז אשר יחולף בחתימה על התcheinות כספית)

אני קובל כי עותק מפרוטוקול זה יועבר לעיינו של שר התchromה ולידי מנכ"ל משרד הרישוי, כדי שהגוף המחוקק יוכל לבחון עמדתו מחדש לגבי המאפשר חידוש רישיונות נהיגה לקשיים.

ודוק - אין אני סבור כי כל נהג או נהגת המגיעים לגיל פנסיה צריכים לחודלמנהיגה.

בית המשפט סבור כי החל מגיל פנסיה, ראוי כי שאלת חידוש הרישוי, תבחן ביותר זהירות ועל בסיס מגנון אשר ימנע מבלתי כשירים לאחוז בהגה.

השורה התחתונה היא שכירם, מגנון זה פשוט אינו עובד בצורה תקינה!

מכל האמור לעיל אני גוזר על הנאשمة את העונשים הבאים:

1. מורה על פסילת הנאשمة מלקלבל או מלחזיק רישיון נהיגה וזאת לצמיתות.

2. הנני גוזר על הנאשمة 6 חודשים מאסר אשר ירכזו במידה והנאשمة תבצע ותורשע בביצוע עבירה

של נהיגה בזמן פסילה מלקלבל או מלחזיק רישיון נהיגה או גרימת תאונה כתוצאה מנהיגה רשלנית או גרימת מוות ברשלנות והכל תוך 3 שנים מהיום.

3. הנאשمة תחתום על התcheinות כספית בסך 10000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של נהיגה בעודה פסול מלקלבל או מלחזיק רישיון נהיגה או עבירה של גרימת תאונה או עבירה של גרימת מוות ברשלנות והכל תוך שנתיים מהיום.

התcheinות תחתם בפני ב"כ הנאשمة תוך 30 ימים ואם לא תחתום הנאשمة כאמור, תיאסר למשך 15 ימים.

ניתנה היום, ט"ז אדר ב תשע"ד, 18 ממרץ 2014, בnocחות
הצדדים.